

Publicerad 2014-02-04 00:56 av Pei-Lo

Graven

Kall, hård, murken plank.

Om blott mitt hjärta kunde sluta banka.

Jag visste var jag skulle hamna.

Mörkt till mörker. Myllan blir ljus.

Vätans kyla öppnar sin famn.

Väntans flamma sträcker sin hand.

Nu är det tyst.

Så tyst.

Så tyst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pei-Lo med Poeter.se id #46722 innehar upphovsrätten